

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نیاشد تن من مباد
بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Historical	تاریخی
------------	--------

دیپلوم انجنیر خلیل الله معروفی
برلین، چهارم نومبر ۲۰۰۹

افغان و "گان"

The Ghan

ریل مشهور استراليا که از شمال تا جنوب کشیده شده و بنام "گان" یاد میشود، شجره ای دارد تاریخی، که برای ما افغانها دلچسپ است. اینست که چیزی که در زمینه تقدیم میکنم: حدوداً دوصد سال پیش که برتانیه باصطلاح "کبیر" بر ذروة قدرت استعماری خود قرار داشت و نیم جهان را از آن خود ساخته بود، قاره استراليا را زیر سیطره خود درآورد. چون در عین زمان نیم قاره هند نیز زیر سلطه اش بود و بالوسيله با افغانها در تماس مستقیم قرار داشت، تعدادی از شتربانان افغان را با کاروانهای اشتر شان استخدام کرده و ذریعه کشتی به استراليا برد، که از ایشان در حمل و نقل اموال در مناطق صحرائی و در فواصل بسیار طولانی کار گرفته میشد. در آن زمان که کس موتر و آتوموبیل و ریل را نمی شناخت، اشتر یا "کشتی دشتی" بهترین وسیله برای ترانسپورت امتعه شمرده میشد، که ضمن کاروان های بزرگ، اموال را در فواصل بزرگ و بایر انتقال میدادند. یقیناً که کاروانهای ابریشم، در آسیا سرمشق خوبی در زمینه بوده است. "کاروانهای اشتر" در واقع وظیفه "خط آهن" امروزی را انجام میدادند و "ریل" هم در واقع یک "کاپی مدرن" و "مینوت آهنین" همان "کاروانها"ست. اگر امتثال را تکمیل کنم، میتوان گفت، که همان رولی را که "کاروانسرای ها" برای کاروانها داشتند، عین رول را "ایستگاههای ریل" برای خط آهن دارند. حدوداً هشتاد سال پیش، وقتی خط آهنی از شمال به جنوب کشیده و ریل های بزرگ بکار انداخته شدند، نام آنها را به پاس خدمات همان "افغانان شتربان"، "گان" The Ghan گذاشتند، که مخفف The Afghanistan Express است. سمبول این ریل "شتر و شتربان" یعنی "اشتر سوار" است.

Die Bezeichnung *The Ghan* stammt von *The Afghanistan Express*, eine [Reminiszenz](#) an die "afghanischen" Betreiber der Kamelkarawanen, die vor der aufkommenden Motorisierung den Gütertransport im [Inneren Australiens](#) sicherstellten. (Google)

افغانهای اشتربان بعد در آن دیار متوطن گشته و جزء قدیمترین مهاجران و در واقع جزء لایتجزای باشندگان جوان آن قاره به حساب آمدند. احفاد ایشان شاید امروز ندانند، که اجداد و نیاکانشان، از سرزمینی کوهسار بدانجا آمده و همانجا ماندگار گردیدند. پسانها که با آمدن "خط آهن"، "اشترها" باصطلاح "اضافه بست" گردیدند، همه را در طبیعت یله کرده و آزاد گذاشتند. اشتران هم بمانند همه زنده جانان دیگر به تکرر و تولید نسل پرداخته و در طبیعت آزاد در حدی نشو و نمو کردند، که امروز بزرگترین تعداد اشتران وحشی جهان، در همین بر اعظم بسر میبرند؛ اشترانی که همه یادگار همان اشتران "باشهامت" افغانی میباشند.

برای آشنائی بهتر ، خط السیر این ریل را در نقشه نشان داده و شهرهای بزرگی را که در همین مسیر قرار دارند، نشانی (۱) میکنم:
 طول این مسیر خط آهن، که از شهر "داروین" در شمال شروع شده و بعد از گذشتن از چهارده شهر بزرگ، به شهر "ایدلید" در جنوب می انجامد، به ۲۹۷۹ km میرسد، یعنی حدوداً سه هزار کیلومتر و سه برابر طول افغانستان.

خط زرد : مسیر قدیم خط سرخ : مسیر جدید

خط السیر :
 شروع : شهر "داروین" Darwin
 ختم : شهر "ایدلید" Adelaide
 طول مسیر : ۲۹۷۹ کیلومتر

- [Darwin](#)
- [Katherine](#)
- [Tennant Creek](#)
- [Alice Springs](#)
- [Kulgera](#)
- [Südastralien / Northern Territory](#)

!Fehler

Chandler

Marla

(Manguri)Coober Pedy

Tarcoola

Kingonya

Pimba

PerthIndian PacificAbzw

Port Augusta

Port Pirie

Bahnhof Parklands Terminal, Adelaide

سمبول "غان"

The Ghan in Alice Springs

توضیحات:

۱- کلمه "نشانی" آنست که در زبان ادبی با کلمه "نشانه" و به تعبیر عربی با "علامت مشخصه" یا "علامه فارقه" افاده میگردد. در دری افغانستان این کلمه را تنها و تنها در همین معنی استعمال میکنند. چنانکه گویند:

« تا نشانیشه نگوئی نمیتُمش » (تا نشانیش را نگوئی نمیدهمش).

در فارسی ایران کلمه "نشانی" را در معنای "آدرس" بکار می بندند و همین مفهوم در بین ایرانیان هم عاماً تداول یافته است. بعض افغانان "طوطی خوی" که همه چیز را به مانند "طوطی" و "طوطی وار" از فارسی ایران تقلید و کاپی می فرمایند، متأسفانه که در زبان تحریر خود نیز، بعضاً مدلول "ایرانی" این لغت را ازین کلمه می گیرند. این وطنداران ما که از داشتن افتخارات خود ننگ دارند، مثلی که همان مثل مشهور و سخت زیبای کابلی را فراموش کرده اند که :

« به کهنه خود بساز، که نورِ دیگران گران است!!! »

مصراع معروف حضرت حافظ شیرازی که حکم مثل را بخود گرفته، عین موضوع را حدوداً هفت صد سال پیش، به خوبی شکافته است:

آنچه خود داشت، ز بیگانه تمنا میکرد!!!

درین زمینه ان شاء الله بزودی سلسله گفتاری را سر دست خواهم گرفت، که موضوع را از بیخ و ریشه حلاجی کرده و گوشهای این وطنداران عزیز و "از ره رفته" را باز کند!!!

۲ - ارقام و تصاویر مأخوذ از "گوگل"